

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu ese de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabinu la espeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cãtra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabinu este pre annu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de annu 3 fl. 50. Pen-

N^{ru} 33. ANULU XX.

Sabinu, in 23 Aprile (5 Maiu) 1872.

tru celelalte pãrti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre annu 8 fl. iera pre o jumetate de annu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri s/reine pre annu 12 1/2 annu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intãl'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ore cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Insciintiare.

Dupa cele dupa „Statutul organic“ alu Metropolitiei nãstre gr. resaritene, Sinodulu archidiececanu are a se tiené in totu annu in Duminec'a Tomei, care in acestu annu cade in 23 Aprilie; pentru aceea in Duminec'a Tomei se va tiené la 9 ore servitiu ddiescu cu chiamarea sãntului Duchu, si apoi la 11 ore se va deschide prin coventarea solena Sinodulu archidiececanu in sal'a seminariale.

Ceea ce se aduce la cunoscinti'a domniloru membrii sinodali spre intocm'a urmare.

Presidiulu Sinodulu archidiececanu.

Deputati la sinodu

s'an alesi in locurile devenite vacante si adeva: in cerculu XII Nicolau Strevoiu advocatu; in cerculu alu XV Dr. Ioann Borci'a advocatu; in cerculu II Ioann de Pred'a advocatu; in cerculu XX Dr. Stefanu Pecurariu.

Sabinu 22 Aprile.

Viati'a constitutionala bisericesca si politica, dupa apretiatorii ei, are si critici favorabili si nefavorabili. Acesta impregiurare o cauzeza si rezultatele faptice, cari inse nu pot sa fia numai eflusulu seu purcederea purulu principiu alu constitutionalismulu. Constitutionalismulu ori in biserica, ori in politica, totu deun'a e bunu pana candu este elu in natura lui cea adevrata.

Aici trebuie cantatu chei'a bunatãtii seu reulu lui si numai chei'a acest'a ne va descãia usi'a, prin care sa intrãmu la acestu adeveru principiale.

Nu mai rezultatele singure, fia in sinode fia in diete, vomu aflã, dupa putiena meditatiune, ca nu potu fi normative. Si in unele si in altele mai este de lipsa ce-va si, acestu ce-va e vointi'a cea curata de a se folosi omulu de constitutionalismu pentru inaintarea unei cause bune comune seu in gnere luat pentru inaintarea binelui comunu. Pana candu va lipi acest'a vointia, tote voru fi in zadar, ba mai reu, pana candu va lipsi acest'a se potu nasce dorintie diverse, cari nu suntu intru nimic'a de o natura cu binele comunu, ci cu satisfacerea intereseloru de ambitiune, de avere, de autocratia, cari speculeza constitutionalismulu numai pentru ca sa ascundia aceste slabiciuni si sa le imbrace in iubire de dreptate. In asemenea casuri se nascu apoi partide, cari, seu se lupta pentru interesele loru particulari, seu in casulu celu mai favorabilu, in partide, din care un'a se incerca a combate reulu celu mascatu ori unde lu intãlnesce. Esperinti'a ni dovedesce pre adescori ca mijlocele cele de totu varie ale interesatiloru in partea loru, intuneca, facu imposibile, pre tempu indelungatu, cunoscerea adeverulu si atunci apoi in o parte mare intra disgustulu si cu acest'a nemultiamirea cu constitutionalismulu si dorinti'a de unu bratiu puternicu alu unoi'a, inse inspiratu de iubirea de adeveru si dreptate.

Potu sa lipesca inse din viati'a constitutionaliale interesele particulare si ea totusi sa nu dea aceea ce omulu se crede indreptatitu sa astepte dela dens'a. Va intrebã cine-va, ca vointi'a cea curata, neimpedecata de interese particulare sa nu fia in stare sa tiena constitutionalismulu la inaltimea lui?

Sa abstragemu dela alte si sa avemu in vedere numai afacerile nãstre bisericesci. Sa presuponemu ca aici totu sufletulu, care este chiamatu a contribui cu puterile sele la binele comunu alu bisericeii nãstre, este liberu si de ambitiune reu intielesã si

de alte ori ce slabiciuni daunose si are in vedere numai si numai binele comunu si, totusi si in casulu acest'a se pote intempra ca rezultatele vietiei constitutionaliale sa fia nemultiamitore.

Vointi'a cea curata, carea o pretindemu ca spiritu alu vietiei constitutionaliale la toti membrii ce o compunu acest'a, trebuie sa fia si manifestata seu executata. Nu e destulu numai a voi dara a si face. Si aici trebuie sa se aplice ceea ce se dice despre credinti'a fara de fapte. Precum se dice in scriptura ca credinti'a fara de fapte este morta asiã putemu dice si despre constitutionalismu seu si despre voi'a ce are sa-lu inspire, ca fara de fapte ele suntu nisce litere seu vorbe morte.

In viati'a constitutionaliale inse si faptele, deca au sa duca la rezultate bune, trebuie sa aiba o norma. Ele trebuiescu aduse in legatura cu cele precedente, pentru ca sa formeze unu intregu ce se desvãlta succesive; dara de alta parte trebuie sa fia aduse in consonantia si cu impregiurãrile in care trãimu. Reprivirea inapoi si privirea in giurulu nostru la ceea ce numimu actualitate suntu ca si doue directiuni cari dau o rezultatore ce noi in limbajulu nostru o numimu apoi viitoriu.

Deca nu vomu considerã trecutul, deca nu vomu tiené socotela serioasa de cele ce se petrecu in prezentu in giurulu nostru, vomu face numai legi, proiecte, cari voru stã ca nisce bãrne dessrate a unui podu, preste care nu vomu pute trece fara de a ne periclitã de a cadã printre ele in apa.

Inainte de tote dara vointi'a cea curata trebuie sa aiba in ajutoriulu seu studiulu lucrurilor ce au a se seversã in vieti'a constitutionaliale, studiulu prin care sa putemu fi in stare a pune tota partice'a lucrurilor nãstre la locul seu.

Amu pute intrã in o recensiuone cu protoco-lele sinodeloru si congreseloru in mãna, pentru ca sa aratãmu unde si in ce s'a gresitu, deca s'a gresitu pana acum, de rezultatele nu suntu precum le dorimu toti din tote pãrtile; avemu inse si consideratiunea aceea, ca sinodalitatea nãstra este inca juna, avemu mai departe increderea in bun'a vointia si prin urmare si in executarea ei ce va urmã mai tãrdiu si de aceea ne restringemu pentru acum la observatiunile de mai susu.

Alte rele cari se ivescu si se voru mai ivi credemu ca inca nu pota sa amenintie constitutionalismulu nostru, si deca se voru ivi rele si de natura acest'a nu vomu intardiã a le cautã la radacin'a loru si a le smolge dimpreuna cu acest'a afara.

Salutãmu asiã dara sinodulu de fatia ca pre unulu din acele ce are sa completeze prin o judecata serioasa constitutionalismulu bisericescu, si in cãtu i va fi cu putintia sa delature causele cari suntu in stare a lasã sa se stracore si rezultate neplacute pentru toti iubitorii inaintãrei binelui comunu.

Trestia, in 16 Apr. 1872.

Domnule redactoru! Bucuri'a, de care este petrunsa astadi comun'a nãstra bisericesca Trestia in districtulu „Cetãtiei de piatra“, me indemna a te rugã ca sa inregistredi in colonele pretiutulu jurnalu „Telegrafulu Romanu“ caus'a bucuriei crestiniiloru nãstrii de religiunea greco-resar. de aici, pentru ca o bucuria impartasita si cu altii devine indoita. Afara de aceea, de-si obiectulu de care voiescu a-ti scrie, nu atinge directe pre intregulu publicu cetitoriu, totusi elu este aptu de a aretã si altor'a, cãtu de multu se pote face si cu puteri mai putiene, deca planedia unu spiritu mai inaltu, si deca li vine intru ajutoriu si inbarbatãrea din partea celoru mai mari.

Comun'a nãstra bisericesca Trestia erã pana de curendu ca in jale, fiindca i lipesã biserice'a, cas'a lui Ddiu, — ea astadi este mangaiata, cãci

privescu cu bucuria la edificiulu bisericescu celu nou. Dupa putienãtea numerica de 366 suflete, din care consta comun'a acest'a nici candu n'aru fi potutu ajunge la resolutiunea sea din 1866, de a incepe la radicare edificiulu bisericescu, deca n'aru fi primitu incuragiãri din partea Escelentiei Sele Inaltu Presãntitulu nostru Domnu Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu, — si dupa tempulu celu ingreunatoriu in anii din urma n'aru fi fostu in stare de a se bucurã astadi de unu edificiu frumosu alu bisericeii, deca nu i-aru fi intinsu mãna de ajutoriu prea bunulu nostru Archiereu. Intre altele Escelentia Sea a esoparatu dela locurile respective, ca comun'a nãstra sa-si capete imprumutulu de statu dupa un'a obligatiune sanatore de 1000 fl. v. a. cu ajutoriulu cãruia amu potutu fini lucrulu inceputu. Interesarea si priveghiarea Escelentiei Sele pentru noi au produsu firm'a vointia pentru radicare si seversirea casei lui Ddiu.

Acum candu ne bucurãmu noi crestiniã din acestã comuna pentru lucrulu inceputu si ispravitu, unu simtiu de pietate si multiamire fiasca cãtra Escelentia Sea Par. nostru Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu misca inimile nãstre si indemna pre sinodulu parochialu de a-si esprime prin comitetulu seu adeno'a sea recunoscintia printr'o adresa de multiamita cãtra Escelentia Sea, care cu inim'a sea paritescã ingrigindu-se de intregulu seu poporu credinciosu, nu trece cu vederea nici pre singuratecele comune bisericesci.

Atotputerniculu Ddiu sa se milostivesca asupra poporulu nostru si sa tienã pre alesulu seu Archiereulu nostru Andreiu multi ani in deplina sanatate in mijloculu nostru, spre prosperarea si inaintarea bisericeii si natiunei nãstre si a binelui comunu.

Mai multi poporeni din Trestia.

Note despre Romãni'a.

(Urmare si fine).

De prisosu sa mai adãgemu pre lãnga acestea ca un'a din cele d'antãiu reforme ale timpiloru posteriori a fostu, in Romãni'a, secularisarea clerulu regulatu, fara ca numerulu personalulu atinsu prin acestã mesura sa fi aruncatu sbierete ca acelea ce, adi chiaru, nu incetãza d'a resunã in intrãg'a Italia.

Organisatiunea militara a Romãniei independente e calculata in mare parte dup'a Prussiei, astu-feliu ca, in casu de resbelu, totu cetãtãniulu e soldatu; deca chiaru admittiendu ca nu se pote mobilisã de cãtu a doua-diecea parte din poporatiune, totu se pote dobãndi o armata de 250,000 ómeni.

Prin urmare ce rolu n'aru pute jucã romãnil in marea lupta care va avé sa se intemple mai curendu seu mai tãrdiu in oriente, deca tote tinuturile locuite de densii aru fi intrunite intr'unu singuru?

O armata de 300,000 ómeni d'o rasa, care si-a pastratu tota vigorea si care chiaru adi procura nisce escelinti soldati Russiei si Austriei, aru veni sa se unesca cu fortiele puteriloru occidentale, chiamate a aparã eculibrulu europénu in contr'a atacuriloru seu din partea Russiei, seu dintr'a noului imperiu germãnu, a cãru preponderantia de buna sãma nu e mai pucinu de temutu.

Dãru mai cu sãma in numele marelui principiu alu nationalitãtiloru — atãtu de desu invocatu in epoc'a nãstra, de si de mai multe ori calcatu in picioru chiaru d'acei'a, cari aru fi trebuitu sa 'lu faca a triumfã — amicii romãniloru n'au incetatu a starui asupra reintrunirii loru intr'unu singuru poporu.

In acestã privintia nu va fi inutile sa aretãmu autori cari s'au ocupatu mai speciale d'acéstã cestiune.

„Provinciile romãne (1856) si cestiunea prin-

cipatelor-dunarene înaintea Europei (1858) de Ubicini.

„Românii“ de Edgar Quinet (alu 6-lea volume din operele sale complete).

„Legende de média-nôpte“ provinciele dunarene) de Michelet.

„Istoria politica si sociale a provinciilor dunarene“ de Elias Régnault (1853).

„România s'eu istoria, limb'a literatur'a, ortografi'a si statistic'a românilor“ de Vailant.

„Transilvania si locuitorii ei“ de Girando.

„Istoria turburârilor Moldovei“, de Jean Baret.

„Eroii României si români si papalitatea“ (în italianesce de d-n'a Dor'a D'Istria).

Aceste două din urma opere, cu atât mai demne de atentie, cu cât emana din condeiul unei ilustre fice a României, au de scopu a face sa revieluiesca vechile suveniri de fratie esistente între români si Itali'a, si în acelasi timpu d'a aparâ pre cei d'antâiu în contr'a imputârei ce li s'a facutu une-ori în occidente ca s'au despartitu de Itali'a, certându-se cu curtea Romei.

Printre români cari au aparatu cu căldura înaintea Europei caus'a tierci lor, nu trebuie sa uitu pre d. Maniu, vechiu magistratu, care, în 1859, publicâ la Parisu o brosiura intitulata „Misiunea Occidentului latinu în orientele Europei“ care începe prin aceste cuvinte :

„Suslienemu cu o convicțiune intima, bine fundata, ca e de detori'a si de interesulu Occidentului latinu de a-si reluâ preponderinti'a sea în Europ'a orientale prin reînnoirea vechiloru legaturi de familia cu români din cele două Dacie. Comunitatea d'origine care, dupa diece secole de separatiune, s'a pastratu în organismulu limbii, în traditiuni si în obiceiuri si care unesco pre descendentii vechiloru coloni ai Daciiloru cu Itali'a, Franta, Spania, si Portugalia, nu pôte decât sa legitimeze si sa reclame reconstruirea unui Statu latino-român, pre principiulu natiunatatitiei.

Printre rarii Italiani cari s'au ocupatu de Români'a, vom citâ pre vechiulu deputatu Vegezi Ruscala, d'eu mai cu s'ema pre onorabilele magistratu Enric Amate, care, ajutatu de demnu-i fiu, într'o revista pre care o publicâ la Macerata sub titulu de Confederatiune latina, se silece a ne întâri în contr'a indoitului periclu alu germanismului si alu panslavismului, predicându unirea tuturor popórelor, cari tienu mai multu s'eu mai putienu de ras'a romana.

Vom spune chiaru ca d. Amate merge pâna a propune sa se întrun'esca la Rom'a unu congressu de reprezentanti din întrég'a lume latina, care se afla — dice densulu cu dreptu conventu — cu atât mai amenintata de Germani si Slavi, cu câtu Franta pentru multu timpu e afara din lupta.

Nu sciu deca unu asemenea congressu va fi posibilu, înse ceea ce credu nu numai utile, d'eu chiaru necesariu, e o întielegere din cele mai strinse între regatul Italiei si României, deplângendu ca cea din urma — dupa ce a salutatu reinvierea noastră printr'o adresa votata în unanimitate de parlamentulu seu, cu ocaziunea intrârei noastre în Rom'a — nu s'a gânditu înca a stabili o ambasada pre lângu guvernulu italianu, pre cându celu din urma trebuia sa transforme în ministru plenipotentiaru pre consulele ce întretine la Bucuresti.

Asiu dorî asemenea că români, cari, pân'acumu, s'au întorsu fără întropere numai câtra Franta, trâmiendu-si copiii sa creasca întrens'e, sa se întorca d'aci înainte si câtra mam'a patriei loru Itali'a, restringendu astu-feliu cu dens'a legaturile ce nici odata n'aru fi trebuitu sa se slab'esca.

I. Ricciardi.

Neapole, 10 Aprilie, 1872.

Balneologicu

Ni se serie din Sepsi-St-Georgiu cu datulu din 29 Aprilie a. o. urmatóarele : Dilele cele minunate de călduróse de primav'era, cum nu s'au mai pomenitu pre câtu si potu aduce ómenii aminte, de pre la anulu 1834, suntu o ansa bine venita pentru multi, atât în secuime câtu si în Brasiovu si tier'a Barsei, cá sa cugete seriosu la pregatiri de plecare la vreun'a din bâte s'eu scaldela cele frumoése, de cari Transilvania este atâtu de avuta. Noue si locuitoriloru din giorulu nostru ni este alegerea anevoioasa, pentrucu avemu sa alegemu între

multe ; cu tóte acestea asup'a nostra cá si asup'a fia cârui, carele a petrecutu o sesiune la Valcele (Elöpatak) si de acolo s'a reintorsu la ai sei vindecati si restauratu de bóle, câte odata de totu pericólosa iera si iera numai Valcelele (Elöpatk) influentiaza cu puterea cea tare si iresistibilu atrageti'ria. Pare ca nisce fiintie extraordinarie ale isvórelor celoru admirabile datórie de sanatate tienu pre visatatoriu fermeatu si în departare si lu facu cá sa dor'esca momentulu în care sa sórba viati'a noua si própeta din nesecabilulu isvoru facatoriu de minuni alu apei minerali din Valcelele ! Aceste nu suntu frase obicnuite din tempulu incelatoriei moderne, nici o reclama de acele cu care se lauda marfa netrebuincósa. Numerii suntu martorii cei mai elo-centi, vorb'esca dara numerii.

Dupa cum se vede din datele statistice comparative ale directionei bâtei si din fó'a edata si tiparita acolo, cu tóte ca tempulu pliosu a fostu în anul trecut nefavoritoriu, Valcelele au cupriusu în sinulu loru în vér'a trecuta la începutu sesiunii în lun'a lui Iunie (óspeti vinu si înainte si se ducu si dupa finitulu sesiunii) 271 partide din tiera cu 286 barbati, 332 femei, apoi 257 partide esterne cu 307 barbati si 385 femei, laolalta 528 partide, 1320 óspeti. Numerulu óspetiloru din 1871 arata, conformu listei oficiali, pre lângu totu tempulu nefavoritoriu si pre atunci, unu acrescémentu de 153 de óspeti fatia cu 1870. Impregiorarea acést'a este o dovéda stralucita, ca Valcelele suntu, cu dreptu conventu, chiamate a stâ în celu mai scurtu tempu, în ceea ce privesce numerulu óspetiloru si miscarea acestui numeru, pre unu nivelu cu cele mai renumite locuri de cura. Dicemu : „cu dreptu conventu“ pentru ca e legiune numerulu aceloru pacienti, cari au cautatu vindecare la Valcelele si au si aflatu, si adeca : contr'a mistuirei impedecate, suferintiei de ficati, galbinare, friguri, creşterea splinei, bó'a apei, hemoroide, tuberculóse în plăménii, scrofule, imflatori de pantece, limbrici, astenia corpului, obo-é'ia de puteri, reumatismu, ologire, nervositati etc.

Pre lângu tóte acestea este ingrigitu de curartire cu privintia la tóte graduatiunile de avere, de bucate ce st'au sub privighiare medicale si cu tóte aceste cu unu pretiu moderatu, este ingrigitu de distractiunea óspetiloru prin lectur'a de diuarie într'unu salonu anumitu de lectur'a, de musica esecutata de o capela renumita ingagiata anumitu, de concerte din partea artistiloru renumiti ce se producu în fia care anu, de corespondintia telegrafica si postale si de o comunicatiune diurna între Valcelele si Brasiovu.

Situatiunea Valcelorului înlesnesce visitatoriloru celoru numerosi cur'a posterióra si binefacatória în T o u s n a d u , M a l n a s i u , C o v a s n ' a si B o r s e c u si li ofera liniscea cea mai sigura, pentru ca au la îndemâna consiliile si traterea unui medicu principale (fisculu comitatense din Alb'a superióre Dr. Basil. S z a b ó), carele acum de unu siru îndelungatu de ani, a avutu ocaziunea de ne-numerate ori de a aplicâ practice termele de acolo si puterea loru în casurile cele mai diferite.

Înceiame cu observarea, ca în sesiunea anului trecutulu în Valcelele nu a fostu nici unu casu de mórt'e.

Erumperea Vesuvului.

În departare de 1¼ mila spre Sudu-Ostu de Neapole, la midiloculu sinului (de mare) dela Neapolea, se radica Vesuvulu, deosebitu si despartitu de Apenini. Pólele lui dela Sadu-Vestu ajungu pâna la mare. Verfulu lui lu forméza unu siesu micu cu două piscuri, dintre cari celu de spre mare contine craterulu, care în continuu vérsa fumu, din cându în cându arunca si alte producte vulcanice si care mai la fia-care erumpere mai însemnata si perde si form'a de mai înainte. Latorele muntelui suntu góle si petróse. — Cea dintâiu erumpere cunoscuta s'a întemplatulu în 79 dupa Chr., cu o vehementia pustitóre, încátu pártile dimpregiuru se întunecara trei zile si trei nopti prio petrile si mas's'a de cenusia aruncate ; Herculaniom, Pompeii si Stabiae fura îngropate de acele masse. Între erumperile de dupa aceea au fostu cele din anii 203, 472, 512, 685, 993, 1036, 1039, 1138, 1306, 1631, 1730, 1766, 1779 si 1794 cele mai veheminti. Dela începutulu secolului 19 se repetira erumperile mai în fia-care anu, mai multu s'eu mai putienu vehementi. Din Octomvre 1818 pâna în Maiu 1820 erumperea au fostu continua. Plói'a de cenusia în 24 Octomvre 1822 întunecase díu'a

în Neapolea si Lav'a, de 12 urme înalta, curse o mila italiana. Si mai vehementi au fostu erumperile din anii 1833, 1834, 1835 si 1839 ; în anii 1847, 1850, 1855, 1861 si 1868 înca urmara eruptiuni.

O eruptiune teribile se întemplara în dilele trecute. O telegrama d'eu Neapolea în 26 I. tr. c. n. ne impartasesce despre acea erumpere : Vesuvulu varsa focu din mai multe guri. Detonatiunile se audu în orasiu. Lav'a curge în mai multe directiuni. Poporatiunea locuriloru învecinate canta a se scapâ cu fug'a. Domnesce o panica imensa. — Alta telegrama ne comunica : Asta nópte se întemplara o eruptiune teribile a Vesuvului. Lav'a se scurge pre San Sebastiano si amenintia San Georgio, Cremano, Torre del' Annunziata si Torre-del-Greco. Detonatiunile se repetiescu în continuu, se asigura ca mass'a Lavei au înghititu mai multi individi etc. Domnesce o îngrozire comuna. — Dupa o telegrama a lui „N. Fr. Presse“ si perdura aprópe 200 ómeni victi'a, multi vulnerati si si mai multi perdati, între cari 40 straini. Neapolea e plina de fugari. Se simtu cutremure scurte de pamentu.

În siedinti'a camerei italiene din 27 I. tr. comunica S e l l ' a o depesia a lui Lanz'a d'eu 26 I. tr. c. n. Neapolea, din care estragemu : „Comunele San Sebastiano si Massa di Somma suntu mai cu totulu pustiite prin Lav'a ; poporatiunea a scapatu cu fug'a. Victimele nu suntu asiá de numeróse, precum s'a anunziatu ieri.

În o corespondintia a lui „Fr. Bl.“ dato 26 Aprilie d'amu de detajari mai speciale, în care aflâmu între alte urmatóarele :

Asta diminétia se întemplâ la pólele Vesuvului o catastrofa teribilu. D'eu de două zile se dau curiosii în massa într'acolo pentru de a observâ eruptiunea cea noua. Ieri sér'a se potea vedea deslungulu liniei comonelor ce jacu la pólele muntelui o imbuldiela vesela si sgomotósa de strâini, Neapolitani, barbati si femei si copiii de tóta clasea, cari cursera pentru de a privi spectacolulu splenditu din apropiere. O multime imensa acoperea drumulu, ce duce dela Resina la Observatoriu, si se imprasciá, ajunsu aci, preste straturile vechi ale eruptiuniloru de mai înainte, pentru de a observâ bine Lav'a ce curgea fumegându si majestosu.

Deodata se audu unu sgomotu subteranu, care se amesteca cu strigatele de temere ale multimei. Unu alu doilea si mai tare vuetu urméza celui dintâiu si în acestu momentu se deschide lângu Observatoriu o prapastia imensa si unu sorginte puternicu de focu se varsa preste cei ce stau în apropiere. Mai multi dintre ei cadiora si fura înghititi de pamentulu crepatu.

Alarm'a, strigârile si fric'a lu sfatuesce pre fia-care la fuga. Inse o fuga e impossibila, pre costi-siulu petrosu si sierpuitu si înca cu atât'a mai multu cu câtu unu noru colosalu de fumu întunecâ bietiloru ómeni díu'a încátu nu scieau unde sa pasiesca.

Lav'a se scurge si desvóltâ cá unu sorginte de glodu, sporaie si aboresce cá unsórea ferbinte, în care cadu picaturi de apa.

Din partea regimului italianu s'a datu ordinu cá celoru nefericiti sa li se dea totu ajutoriulu si spriginulu posibilu din partea statului.

O plaga a Orientului.

Fiindu astadi cestiunile politice per eminentiam la ordinea dilei, vei cugetâ, domnule redactoru, ca si acést'a scriere va tratâ despre un'a din cele multe si varie plage politice ce coplesiescu popórele Orientului. Inse nu e asiá. Nu despre o cestiune a politicei nationale, ci despre un'a ce atinge e c o n o m i ' a nationale, mi-amu propusu a vorbi prin aceste pucine siruri cu onorati lectori.

Despre t i g a n i i m i g r a t o r i , cód'a ne-civilisatiunei. Acesti'a suntu o adeverata turma de locoste, un'a dintre cele mai crâncene plage ce isbescu în popórele resaritului, si asiá mai cu s'ema în poporulu româno. E cunoscuta, ca pentru locurile, unde ajungu si se asiédia (uneori pre tempu mai îndelungatu) aceste remasitie ale vecuriloru Atilani, ale seculului alu 4 si 5, suntu unu flagelu, o adeverata moles'are nesuferita. Jafuire, insielare si rapire este sórtea locuriloru si a ómeniloru, pre cari le napadescu si de cari se apropia. Caus'a acestor fenomene triste si rusinatóre în seculu progresului nu pôte fi alt'a, decâtu neingrigirea guvernelor, si neprecautiunea popórelor respective.

Pentru ilustrarea asertiuniloru de mai susu, vom

Saliste, 18/30 April 1872.

sa enarediu pro scurtu o fapta, ce s'a intemplat in tempulu din urma in comitatulu Bihorului.

In 11. l. c. o caravana de astfelu de tiganii migratori s'ntinse corturile in giurulu comunei romane C h e i u, si in acea nopte si perira din cas'a sirguinciosului economu de aici G e o r g i u S f a r l e a 1000 fl. in bani sunatori de argintu, 2 verige de aur (anticitati gasite in pamentu) — tiganii au predilectiune pentru cele lucitoare — tote vestmintele si multe unelte, tote in pretiu de preste 2000 fl. Aici apoi si dederu de omenii lor. Presupusul cadu pre acei tiganii, cari apoi in 12 l. c. se departara numai decatu de acolo. Din partea politiei se facura tote cercetarile energice, inse fara vre-unu rezultatu.

Dar' daunatul nu se linise cu atatu-a, ci intielegandu, ca la satulu C h i r i s i d u din vecinatate inca se afla unu asemenea castru de etiopeni, dimpreuna cu fratele seu Vasiliu mergandu acolo facu investigatiunile necesarie; mai erau sa se intorne fara rezultatulu doritu, candu cestui din urma i cadu in minte sa cante si pre langa corturile tiganilor in pamentu. De aici incepandu apoi, tote cele necesese se prefacura in succesele cele mai splendide.

Interesatii, sapandu, au datu de o lespe de pagiste si sub ea de 2 cutite scumpe, sub alta de o traista indesuita cu vestminte, marame, carpe de malasa etc. Dupa aceea se intorsera la tiganii, acestia inse si cercara noroculu prin fga, la trei li si succese, ceialalti fura luati de scurtu. Romanii incercara a scoate dela ei vorbe de intielegere, mai intaiu, cu cuvintele blandetiei, si fiindu ca negrii nu voira sa se plece, cu blandeti'a cuvintelor intrupate, si acesta metoda atingandu cord'a cea sentitoare, tiganii au mai spus vre-o sapte cuiburi, din care romanii apoi au scosu valori intregu de panza rumburgiana, etc. giolgiu, asiá incatu a umplutu 2 saci, — spre dorerea daunatorilor, inse fiindu constrinsi si vedindu si sentindu tiganii, ca inaintea acestoru omeni nu e sperare de scapare, spusera tote din firu in peru; spusera de unde au furatu cele aflate si ca consortii lor, cari au furatu aurulu si argintulu lui S f a r l e a suntu seu la satulu I o n o s d a seu la Covasida. Aici apoi au si aflatu daunatii, nu numai ce au cautatu, ci si mai multu. Se precepe, ca dimpreuna cu cele furate, lotrii fura predati in manile judecatoriei. Ca unu ce caracteristicu trebuie sa mai insemnu, ca gropele in cari jaceau obiectele furate, asiá de tare au fostu batucite cu pamentu, incatu pamentulu abiá s'a potutu taiá cu sap'a; pote pentru ca sa nu petrunda plo'a, seu, pascandu vitele, sa nu se desfunde cum-va.

Nu potemu deci din destulu admonia poporulu nostru sa fia cu grige, caci elu cam are naravulu de ver'a, ducandu-se la lucru pre campu, lasa cas'a si curtea in mila lui Ddieu; h'a une-ori remane chiaru numai cate o baba in satulu intregu, si apoi tocmai atunci napadescu locula acesti ospeti voluntari cu caldari si ciururi in spate, si apoi totu ce vedu ochii si ajungu manile lor, e silitu a-si parasí proprietariulu legale. S'au intemplat inse, de acesti fii urgisiti ai lenei, chiaru si preste corpuri inocente au trecut in mosia straina si au rapitu ce au potutu din casa si curte; inaintea loru nimic nu e santu, pentru ca ei nu cunoscú nici lege, nici credintia.

Conjuramu totu-odata inse si pre preotii si invetiatorii nostri, sa luminezu poporulu la tota ocazione bine venita, ca sa nu creá si sa nu se increá apucaturiloru acestoru tiganii, mai alesu murciloru acelor'a, cari amagescu si insiela pre cati si mai cati cu „darea loru de norocu“ pentru o pane, elisa, etc., caci nu e prostu celu celu ce manca done pani, ci celu ce le da pentru minciuni.

In prim'a linia inse aru fi si este detorintia guvernoloru respective, a se ingrigi, cu privire la ascurarea averei si a vietii cetatieniloru, ca aceste fiintie primitive, prin civilizatiune, seu sa pota intrá in sinulu civilor statulu, seu deca acest'a, precum afirma unii, n'aru fi cu potintia, sa-i tiena departe de frontarielu lui; caci tota actiunea acestoru neferici nu e alt'a, decatu fericirea loru a si-o pune in nefericirea altora. Apoi milionele, cari le desemna si guvernulu nostru pentru infiintarea scololoru neconfessionale, contrarie moralitatiei nationalitatiei, mai bine sa le intrebuinteze spre indreptarea si civilizarea acestoru tiganii migratori din tiara, caci prin acest'a aru implini in adeveru o fapta parintiasca.

„Federatiunea.“

Onorabile redactiune a „Teleg. Rom.“!

Convinsu fiindu a priori, ca, deca mi-asiu fi indreptatu rendurile urmatoare jurnalului „Federatiunea“, nu mi le-aru fi primitu, le adresediu onorabilei redactiuni a „Tel. Rom.“ pre carea o rogu a nu mi le respinge!

Domnule redactoru alu „Federatiunei“!

M'amu miratu si me miru pana la umitu, ca ce ansa ti-amu potulu dá, ca sa me blasfemedi in jurnalulu d tale „Federatiunea“ de sub nr. 42 din 14/26 April 1872. prin not'a facuta insusi de d-ta.

Cugetandu mai adencu si mai intensivu asupra causei la asta blasfemia, in carea dici, ca eu a-siu fi fostu celu mai cumplitu aspirante din cati ai potutu vedé, la ol'a cea cu carne a guvernului, sa-mi credi dlu meu, ca era p'aci p'aci sa cugetu, ca d-ta, seu ai rivalisatu fatia cu mine, ca sa castigi insusi loculu, in care sum asediatu eu, seu ca te-ai batutu, ca functiunea acest'a sa fia investita de nulu, carele sa tiena de societatea de „propaganda fide“ a d-tale; pentru ca almintrea nu mi-amu potutu inchipu, ca d-ta sa fi fostu catu mai putienu motivatu, de a-ti scupa otrava infalibile asupra mea, asiá cum o ai scupatu prin not'a d-tale din organulu de publicitate, care ai onore a-lu redige. Sum falibile, nu negu, si pote ca gresiescu in presupunerea mea deja indicata, si de aceea catezu a presupune si altu ce-va, si adeca: ca d-ta nu suferi si n'ai potutu sa suferi, ca eu sa-mi fi esprimitu parerea mea individuala asupra cestiunei sulevata de corespondintele d-tale din epistola astfelu, incatu sa te neodihnescu in turburel'a, carea ni-o a-ti gatitu d-vostra cei dela „propaganda fide“ de vre-o 6 ani incoce, ca sa prindeti si venati si pescii hraniti si crescuti in apele celoru-lali romani, cari se inchina la spiritulu, si nu la unu mosnegu.

Dara si deca te-amu vatematu prin parerea mea, d-ta ca barbatu, carele aspiri a fi cultu, umano, finu in manierele fatia de societatea alésa, nationalistu pana la meduha, infalibile ca ddieulu d-tale, martiru desaversitu, luciferu intro alte spirite romane, si apostolulu credintiei d-tale in orientu; d-ta ca astfelu, n'ai fostu necessitatu, de a bea tocmai pentru mine paharulu cu otrava, pana in usue si a scupa in atributelu ce mi le-ai datu astfelu otrava asupra-mi. O simpla combatere a parerei mele, — pre carea se padiesce corespondintele d-tale, a ti-o desfasura mai pre largu — aru fi ajunsu, si deca me convingeai, ti urmamu, deca nu, nu.

Si deca vei sa me combati, cata ce amu disu domnulu meu in conferintia amintita de corespondintele d-tale din Sabiu:

Amu disu, ca conclusele aduse la conferintia dela 7 si 8 Martiu 1869. suntu „c o p i l a r e s c i“, si deca vei tiena insusi d-ta socotela de imprejurarile, in cari traiescu romanii, deca vei fi pipaitu insusi d-ta pulsulu romaniloru preste totu loculu, — cum 'ti dai aerulu ca l'ai pipaitu, — deca vei vei sa asemeni pre romani cu alte popore ale altoru staturi, in ceea ce privesce la caracterulu loru, la miscarea loru sociale si politica, la reporturile loru de vietia si de dreptu fatia de alte natiuni si popore conlocitoare cu ei in acela-si statu, la nesuintele loru, la influatiile restriste ale istoriei loru de pana acum; deca vei voi mai departe sa pricepi, ca ori si ce se amirue si castiga, si ori si ce se opera si pastreza, se castiga prin munca, lucru si lupta necurmata; deca vei mai incolo sa inveti, ca e o regula generale, ca statulu, ca atare nu sta de locu pre locu, ci pasiesce neintreruptu totu mai departe, lasandu pre toti acei'a, inspoi, cati nu voru sa marga seu cu elu, seu, deca le e posibilu, in contra lui, pre cale seu data de lege, seu extra legem:

deca vei sa scii ca romanii nu potú si nu trebuie sa suferu, ca sa acuire si sa apere strainii drepturile loru fatia de statu, ci numai romanii, ca atari insi-si, din cause d tale, — dupa cum presupunu — bine cunoscute;

deca vei sa caleudi, ca nici unu poporu si nici o natiune, din cate cunoscemu ca s'au luptatu pana acum fatia de puterea staturiloru pre arena politica, n'au observatu modulu de lupta pentru asigurarea drepturiloru loru politice, asiá, precum l'au nascocitu vre-o cati-va romani la 7 si 8 Martiu 1869;

deca vei sa scii, ca romaniloru li-aru trebui, pre langa conscientia espresa de sine, — voindu sa inscenede o revolutiune contra acelu statu, in care suferu — le-aru trebui sa aiba vre-o 200,000

de voinici resboinici, dressati par excellence in art'a militara, inarmati pana in dinti si echipati, ca prusienii; mai departe vre-o 200 de tunari dela „Krup“ cu 1600 de cai bine inodati cu tote tacamarile, tota munitiunea si totu feragiulu; mai incolo vre o 3000 de tunari (canonieri), vre-o 200 de cara de bagagiulu cu vre-o 1400 de bagagieri, vre-o 80,000 de calareti cu 80,000 de cai, vre-o 10 generali, ca Werder si vre-o doi comandanti supremi, ca Moltke seu Mac-Mahon, si in urm'a urmeloru

deca vei sa te taie capulu, sa intielegi ca pre langa acestea tote le-aru mai trebui romaniloru inca si o vistieria cu vre-o 10 milioane argintu la spate;

deca tote acestea le-ai trage in consideratiune obiectiva, fara nici o pasiune, fara nici o reservatiune mentale, fara nici unu prejudetiu, si deca ai analisá conclusele faimose dela Mercurea, cari ne-au asediatu de vre-o 3 ani pre patulu siabanogului, judecandu dreptu si adeveratu, nici d-ta, n'ai putea sa nu le numesci „copilaresci“;

copilaresci pentru aceea, pentru ca n'au fostu eflusulu premeditatiunei seriose a barbatiloru, cari le-au nascocitu, nici eflusulu nici conclusiunea premiseloru factice si adeverate, abstrase din reporturile de vietia, de dreptu si sociale ale poporulu romanu, nici din istoria lui restriste de pana acum, au fostu concluse accelerate si facute la momentu de o multime de baeti, inspirati de alti baeti in politica; cari nu numai ca n'au studiatu altu dreptu de statu alu altoru popore, nici istoria altoru natiuni, dara nici istoria caracteristica a poporulu loru, nici vetia loru, nici puterea lui morale seu fisica, nici corelatiunile lui fatia de alte natiuni in statu, nici relationile si puterea a insusi statulu nostru, si fatia de acest'a si a altoru staturi noue amice seu inimice, cu poporele loru prietene noue, seu absolutu dusimane, nici la acea impregiurare, ca romanii cum aru trebui sa faca, ca sa se pota mai bine folosi de puterea multa, putienu, cata o au — in astfelu de chipu, spre a nu remana perduta, pentru ca acum numai trecu barbarii ca si locuste prin agrii semenati; trece fulgerulu electricu si sierpele de vapore si cu elu civilizatiunea, sciintia, capitalurile, industri'a, cari nu cunoscú trandavia nici passivitate, nici infalibilitate nici proselitismu. —

I. M a s s i m u,
jude cerc. rog.

Varietati.

** (Stilu de politetia.) Unu jurnalulu din Pensilvania publica in cronic'a dilei urmatoarea notitia: „Master Boksmen plecandu de a casa spre a aduce nisce cai care nu-i comparaso, nu s'a mai intorsu din cauza ca de odata piciorulu lui n'au mai potutu ajunge pamentulu“, (cetesce: a furatu nisce cai pentru care a fostu spandioratu).

** (Starea economica a Ungarici dela 1867 pana la 1872). Ministerulu ungurescu de agricultura si comertiu publica o dare de sema a activitatiei sele dela infiintarea guvernului ungurescu, adeca tempu pre 5 ani. — In anulu 1867 se aflau in totulu patru banci; astadi suntu 68 si in Aprilu anulu curentu mai erau 28 pre calea de a se infiintia. — Case de economie esistau in 1867 numai 56; astadi suntu 175 si se mai infiintieza alte 70. Depositelu in aceste case erau in anulu 1867 in suma de 43 de milioane, in 1872 s'au urcatu la 123 de milioane. — Societati de asigurare erau 6 in 1867; astadi suntu 15 societati nationale si afara de aceste 27 de filiale a societatiloru streine (austriace). — Asociarile de ajutorare mutuala dopa felulu celoru a lui Schultze-Dehtsch din Germania au capetatu o intindere deosebita; dela 1868 pana la 1871 s'a constituitu 436 de aceste asociatiuni. Asupra altoru puncte raportulu nu constata nimic'a nou.

** E s p o s i t i u n e a u n i v e r s a l a, de economia casnica in palatulu de industria, in Iuliu 1872, la Parisu.

Directiunea: 23 Rue dela Chaussee d'Antin. Espositiunea universalu care are a se deschide la 15 Iuliu pana la 1 Novembre 1872, in palatulu de industria din Parisu e preste totu loculu primita cu o mare simpatia, si succesulu ei va fi deplinu, cu tot'a putienu vreme ce precedeza deschiderea ei.

Concursulu diplomatiei este mai pretotindenea obtiehatu scopulu ce urmaresce societatea nationala de incuragiarea lucratoriloru industriasi.

Pres'a intréga o sustiene, amu vedutu tote

đinariile începându de la Siam până la Venesuela, acordându-i patronajulu lor. Universulu dovedește urbei Parisu simpatie se, ținendu de onóre a figurá la acésta espositiune improvisata.

Cereri de admitere au sositu la administratiunea societáti (a cărei scaun este 23 rue de la Chausée d'Antin, Parisu) nu numai din Belgiu, din Holand'a, din Danemarc'a, din Angliet'a, din Spani'a, din Portugali'a, din Itali'a, din Tarcia, din Austri'a, din Svitier'a și din Russi'a, dară și din Americ'a centrala și din Asi'a.

Este de temutu ca palatul de industria sa nu fia prea micu, și societatea filantropica, care au luat initiativ'a acestei lucrări private, ia dispozițiunii pentru esecutarea constructiunilor incapátore.

Companiile drumurilor de feră atâtu câtu și acele a navigatiunii au consimțitu la considerabile reduțiuni asupr'a transportelor de marfuri destinate pentru espositiune, și adusa și reintórta prin trenuri de mica séu mare iutiela.

Intre luminósele idei ce presiduescu la acésta mare manifestatiune pacinica a comerçului și a industriei, suntemu fericiti a încunoscintiá pre cetitorii nostri cá, in fia-care din 14 Dumineci a duratei espositiunii, se voru ținé concursuri de muzici, și alte petreceri, din Franci'a, Belgiu, Holand'a, Portugali'a, Danemarc'a, Svedia și Norvegi'a, Luxemburg, Austri'a, Svitier'a, Itali'a, Spani'a și Angliet'a.

Parisulu va dovedí, in acestu ann, lunei întregi, ca nenorocirile Franciei nu l'au facutu sa prapádesca nimic'a din marirea-i trecuta și din marerea-i atractia ce-lu caracteriséza.

Espositiunea productelor europene se va deschide la 15 Iuliu până la 1 Augustu; dela 15 până la 25 Augustu, se va deschide espositiunea productelor din Afric'a, Asi'a, Americ'a și Oceani'a. Acésta practica otarire va dá unu terminu suplementariu esposantiloru, și va impedecá totu odata tóte neprevédutele unei organizatiuni precipitata, mai alesu déca persónele ce voru voi a esposá nu voru asteptá ultimulu momentu pentru a adresá cererile lor de admitere la directiunea 23, rue de la Chausée d'Antin, á Paris. Pentru strainatate, a se adresá la d. Consuli de Franci'a și la comitetele speciali; in Colonie la dnii guvernatori.

„Cur. de Iassi.“

*** (Deschiderea Universitáti d' Strasburg). Programulu ceremonieloru, care voru avea locu cu ocasiunea deschiderei Universitáti d' Strasburg, este dupa „Gazet'a de Strasburg“ urmatoriulu: Mercuri in díu'a de 1 Maiu la 11 óre de diminétia, deschiderea ceremoniala a universitáti in palatul acestei'a. Dupa amédi la 3 óre, prándiu mare in sal'a „Reunion-des-arts.“ Sér'a la 9 óre iluminarea turnulu catedralei. Joi in 2 Maiu, caletoria serbatoréscă la délulu Odiliei, la 6 óre 45 minute diminétia pornire dela gar'a centrala. La întórcere cina in sal'a „Reunion-des-Arts.“

*** (Chronica literaria.) Primimu trei lucruri de mare importantia literaria, iéra-si alta natura de importantia, asupr'a căror'a nu avemu timpulu sa dicemu astadi nici o vorba. Aceste trei lucruri sunt: primu, o fascióra: istoria critica a Romániei de B. P. Hajdeu, brosiura de luxu in 4°, de 96 pagini; secundu, nr. 1 anulu VI: „Convorbiri literarie,“ (din Iassi), cuprindendu unu articulu alu d-lui B. Alesandri asupr'a scrieriloru lui C. Negruzzi. Spunendu atát'a este destulu sa véda cine-v'a despre ce este vorb'a: celu mai spirituale, coloratu și variatu poetu románu, a cărui prosa contine totu atát'a poesia câtu și versurile séle, se pune sa arete cine a fostu, ce a fostu și in ce epoca a scrisu, celu mai mare scriitoru románu in prosa dupa parerea nóstra; tertio, o mica brosiura cu trei poesii, dintre cari dóne inedite, ale parintelui literaturii románe Ioanu Heliade Radulescu, editate de fiulu seu, dupa mórtea intelectuală a celui mai mare și mai variatu scriitoru ce a produsu până adi Románi'a. Aceste trei poesii sunt: Serafit'a, Od'a romániloru, inedite, și Sburatoriulu, cunoscutu și chiaru acelor'a cari nu l'au au cititu.

N'amu fi consiliatu Od'a romániloru între dóne poesii cari, cu totu dreptulu cuventu, s'aru putea dice safice: un'a in sensulu f e m e i ' a și cea dintâiu in sensulu b a r b a t u. Serafit'a este o creatiune de poesia simtuala de care numai pagánata-

tea, care a divinisatu simtialismulu, a potutu sa creezeze. —

*** (Principele Georgiu Bibescu cu fiulu.) Ținu minte lectorii nostri duelulu principelui George G. Bibescu la Paris, cu principele de Beaufremont, despre care le-amu spus cele ce amu gasitu in jurnalele străine.

Gasimu acum in „Figaro“ dela 15 unu articulu la rubric'a „Curti și tribunale,“ care ni se pare de cea mai mare importantia pentru noi, desi de o alta importantia decâtu acele importantie cu cari ne-amu harsitu: umilintie din parte ne, hotie și jafuri ale străiniloru, disprețulu lor asupr'a necoticarie și complicitáti la coticarie.

Importantia ce gasimu articolulu de care vorbimu, este cu totulu de alta natura de o natura străina: este vorb'a de unu románu care a facutu in Franci'a și pentru Franci'a, ceea ce nici unu románu, de timpituitati, n'a facutu in Romani'a pentru Románi'a, și pentru care románu in Franci'a s'a disu in publicu, in tribunalele Franciei, de cátra baroulu francesu, cele ce n'a avutu occasione baroulu románu sa dica pentru nici unu románu in tribunalele románe.

Iéta natur'a importantiei articolulu pre care regretámu ca nu l'au putemu inserá astadi din caus'a materiei politice ce credemu ca trebuie sa comunicámu lectoriloru nostri. Nu ne putemu inse opri d'a pune aci câte-va cuvinte pronunciate de baroulu francesu asupr'a compatriotulu nostru principele George G. Bibescu.

Iéta conclusiunea avocatulu Nicolet:

„Ce voiti, domniloru? trebuie sa vedemu lucrurile in același timp și omenesce și judecátorese. Veti pronunçia o osánda fára indoieála: ministri ai legei, sunteți datori a face sa se respecte legea. Nu discutatu acést'a; déra cum óre o veti face sa fia respectata? Amu auditu dicendu-se de cátra organulu ministeriului pubhcu ca amend'a, amend'a pronunçiată in tóte cesurile de duelu fára nici o exceptiune, n'aru fi de ajunsu.

„Elu in inchisóre? Déra sciti, domniloru, cine este elu, străinulu care nu este fiulu Franciei și care totu d'aun'a a servitu pre Franci'a? La inchisóre! elu, străinu in Franci'a și adjunsu oficeru superioru; elu oficerulu Legiunii de onóre! Déra nu sciti ceea ce au scrisu siefi lui de densulu; nu cunósceti serviciile saversite de de densulu; cari, de le-asii enumerá, aru luá vedinlu întregi acestei adunári! Inchisóre pentru unu omu cá acest'a! Déra voiti óre a onorá inchisóre! Voiti óre a face din acea inchisóre unu locu de ravnitu pentru acei'a cari aru veni s'o locuiasca dupa densulu!

„Nu trebuie inse sa vorbescu mai multu de d. principe Bibescu: acést'a nu i aru conveni d-séle și nu mi-aru conveni nici mie. Domniloru, veti aplicá legea, déra veti aplica-o cu mesura și in conditionile de moderatiune și de indulgentia cari suntu comandate prin impregiurárele causei.“

Iéta acum cum 'si incheia redactorulu René de Pont-Jest, articolulu seu:

Dupa aceste cuvinte ale d-lui Nicolet, tribunalulu s'a retrasu sa delibereze, și a statu mai multu d'o jumetate de óra, cá sa pronunçie contr'a principelui Bibescu o osánda de 15 dile de inchisóre.

Acést'a osánda, ori cine póte pricepe, a causatu in auditoriu o adánca stupefactiune, căci nu se putea adastá sa véda pre tribunalulu usánda cu o severitate fára esemplu, impotriv'a unui omu stimatu pre dreptu de cátra toti, impotriv'a unui străinu care, pentru amorulu alu doilei sele patrie, a refusat cu atát'a nobletia libertatea ce i oferí d. de Bismarek cându sciú ca este prisionieru in Germani'a, impotriv'a unui soldatu care n'a reoulatu dinaintea nici unui sacrificiu cá sa dovedéscă catu de multu Franci'a și nenorocitiá sei frati de arme i sfiasiau inim'a.

„Cátu despre principele Bibescu, totu atátu de calmu și de respectuosu in faci'a justitiei francese pre câtu a fostu de calmu și de bravu in faci'a glóntieloru inamiculu, s'a retrasu inclinându-se. Credemu inse ca a gasitu, in demunstratiunea simpatica alu cărui ojectu a fostu elu la esire-i din audientia, o complectă și magulitóre respłata in comparatiune cu osánda severa care l'au isbea.

„D. Nicolet, mai surprinsu inca de câtu d. Bibescu de acésta osánda, și neertându-si tÁCerea

la care l'a silitu modestia clientulu seu, a facutu indatá apelu asupr'a sentintei.

Acésta nóua fasa a cestiunii ne promite debateri pre cari nu vomu lipsi ale reproduce, pentru cuventulu ca voru luá negresitu inaintea curtiei o importantia pre care adversarii d-lui de Beaufremont s'au silitu din resputeri a face sa nu se ia páua acum.“

Vomu urmári acestu procesu de duelu de si n'amu potutu urmári fatele cari au facutu din bravulu nostru compatriotu o ilustratiune chiaru in liniile celei mai brave armate din lume; vomu urmári acestu procesu, cu tóte ca inserarea lui ne face sa intvedemu esiginti'a unui cadru mai largu de câtu acel'a pre care amu putea sa-i concedemu noi.

„Tr. Carp.“

Concursu.

Pentru ocuparea statiunii de Capelanu din comun'a Ibanesciu Protopresbiteratulu gr. or. alu Turdei superioare se escrie — pre bas'a inaltei ordinationi cons. dtó 10/3 a. c. nr. 239 — până in 30 Aprilie, in care di va fi și candidatiunea — concursu.

Emolumentele suntu: tertialitatea din totu venitul parochialu.

Doritorii de a ocupá acésta statiune trebuie se fia teologi absoluti și se fi servitu celu putinu 2—3 ani cá Invetiatori. Suplicantii se voru adresá cátra subscrisulu comitetu parochiale in Ibanesciu, post'a ultima Górgény-Szt.-Imre.

Ibanesciu in 5 Aprilie 1872.

In contielegere cu Par. Protopopu.

(2—3)

Comitetulu parochialu.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante din comun'a Ponorelu protopresbiteratulu Zlatn'a de susu constatátorie din 1200 suflete, se escrie concursu până la 20 Maiu a. c.

Emolumentele suntu tacesele stolare, și jertfele obicinuite, care calculate dau o suma de 400 fl.

Doritorii de a ocupá acestu postu, suntu rogati a adresá suplicele lor bine instruate conformu „Statutulu organicu“ la subsemnatulu in Câmpeni.

Câmpeni, 6 Aprilie 1872.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Patiti'a,

protopopu.

(3—3)

Citatiune Edictala.

Bucuru I. Dragomiru, nascutu in Resinari de religiunea gr. orientala, parasindu cu necredintia pre sotia sea Stan'a nascuta Cazanu, totu din Resinari de religiunea gr. orientala, se citéza prin acést'a a se infaciá inaintea subsemnatulu foru matrimonialu in terminu de unu anu și o di, căci din contra se va pertractá și decide conjormu canónelorn sántei bisericí resaritene ortodoxe actiunea, ce s'a datu asupr'a-i, și in absentia lui.

Sabiiu 1-a Aprilie 1872.

Scaunulu protopresbiteralu gr. or:

tract. II. alu Sabiiulu.

I. Popescu

Protopresbiteru.

(3—3)

Edictu.

Teodoru Mosor'a, carele de 7 ani cu necredintia parasindu-si pre legiuit'a sea socie Sineft'a lui Ilie Uri'a, ambi din Danesiu gr. or. o au lasatu cu doi copii orfani fára casa și fára páne și s'au facutu pierdutu de nu se mai scie de densulu nimic'a; se citédia prin acést'a cá in terminu de 6 luni dela datulu de fatia sa se infatisiedie la subscrisulu scaunulu protopopescu; căci la din contra și in absentia lui se va pertractá procesulu ineamnatu asupr'a-i, pre bas'a SS. canóne a bisericiei ortodoxe gr. or.

Scaunulu protopopescu a tract. Sighisórei gr. or. cá foru matrimoniale.

Zacharia Boiu,

protopopu.

(3—3)